

[Justitsministeren]

mæssigt, at der foretages en mere samlet vurdering af de nævnte spørgsmål.

Justitsministeriet har derfor anmodet rigspolitichefen om at foretage en gennemgang og vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for en ændret udformning af politiets stave, og af andre spørgsmål, som har sammenhæng med politiets udrustning med stave. I forbindelse hermed er rigspolitichefen endvidere blevet anmodet om at afgive en indstilling om, hvorvidt der er behov for at foretage ændringer i de gældende regler om staves anvendelse.

Spm. nr. S 498

Til *miljøministeren* (4/1 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at ådalsområder og andre mosearealer, der er ødelagt af korndyrkning, ikke fortsat underkastes intensiv landbrugsdrift, når korndyrkning opgives?«

Begrundelse

Radio Midt- og Vestjylland har den 2. januar 1985 oplyst, at omkring 1.000 tønder land korndyrkningsareal i Skjern Å-dalen formentlig må opgives som korndyrkningsareal, da jordoverfladen som følge af dyrkningen er sunket ca. 1 m og derfor i løbet af kort tid ikke vil være egnet som dyrkningsareal for korn, ligesom det forekommer tvivlsomt, hvorvidt andre afgrøder kan dyrkes økonomisk fordelagtigt.

Fænomenet gør sig ikke blot gældende i Skjern Å-dalen, men overalt, hvor mosearealer ved afvanding er inddraget som landbrugsjord. Det forekommer spørgeren, at den »tilbagevenden« til naturtilstand, der sker i og med, at jordoverfladen og grundvandspejlet nærmes til hinanden, indebærer betydelige miljømæssige fordele. Dels genskabes et tabt vådområde, dels vil udledningen af okker fra de pågældende arealer efterhånden nedbringes væsentligt.

Svar (15/1 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis vil jeg for god ordens skyld bemærke, at ådalsområder kan bestå af naturtyper af ret forskellig karakter. Mosearea-

ler er blot én af disse naturtyper. Samtidig bemærkes, at ådalsområder kan være genstand for en meget varierende landbrugsmæssig udnyttelse, der spænder fra intensivt dyrkede jorder til landbrugsmæssige marginaljorder eller jorder helt uden for landbrugsmæssig drift.

Som jeg tidligere har oplyst over for folketingets miljø- og planlægningsudvalg ved besvarelse af spørgsmål 191, har fredningsstyrelsen og miljøstyrelsen over for mig oplyst, at man er opmærksom på de spørgsmål, der knytter sig til marginaljordernes miljø- og naturfredningsmæssige betydning, og med henblik på en foreløbig redegørelse er spørgsmålet om varetagelsen af disse interesser under overvejelse i forskellige sammenhænge.

Når et resultat af disse overvejelser foreligger, vil jeg orientere folketingets miljø- og planlægningsudvalg herom. Jeg vil dog gerne allerede nu bemærke, at den udvikling, der finder sted, åbner visse muligheder for genoprettelse af en tidligere naturtilstand, og jeg vil drage omsorg for, at dette synspunkt kommer til at indgå i de omtalte overvejelser.

Spm. nr. S 499

Til *ministeren for offentlige arbejder* (4/1 85) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren overveje at hæve aldersgrænsen for køb af børnebilletter til DSB fra 12 år til i det mindste 16 år?«

Begrundelse

Spørgeren har i lighed med andre forældre svært ved at se det logiske i 12 års aldersgrænsen, idet man f.eks. inden for det sociale område bruger grænsen 16 år som overgang fra børnetilskud til ungdomsydelse, og samtidig ophører forældres forsørgelsespligt over for deres børn først ved det fyldte 18. år.

Mon ikke det var på tide at harmonisere og gøre vilkårene for børnefamilierne på ovennævnte område bare en smule bedre?

Svar (17/1 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):